

kritikushoz. 1916-ban a »Tudományért és művészetért« nevű aranyéremrendet nyerte. 1917. szept. 6-án Berlinben nagy sikerrel vendégszerepelt a »Bolygó hollandi« Senta szerepében. Az ottani sajtó nagy dicsérettel írt értékes hangjáról, muzikalitásáról és mélyen átértzett művészi alakításáról. 1923. ápr. 21-én az Operaház örökös tagjává nevezték ki. Elsőrangú szerepei közül felemlítjük még ezeket: Aida; tábornagné (A rózsalovag); Sieglinde (A walkür); Donna Elvira (Don Juan); Erzsébet (Tannhäuser); Amelia (Az álarcosbál); Leonóra (A troubadour); Cso-Cso-Szán (Pillangó kisasszony); Agatha (A bűvös vadász); Grófné (Figaro lakodalma); Zsuzsika (Farsangi lakodalom); Mara (Bran-kovics György); Karenin Anna (címszerep). A kiváló énekművésznő többször vendégszerepelt külföldön is: 1915. febr. 22-én Hamburgban, 1916. márc. 29-én Konsztantinápolyban, azután Szófiában, 1917. szept. 17-én Berlinben, stb.

Medgyaszai Amália (Ligeti Lajosné), színésznő, sz. 1891. máj. 28-án, Kézdivásárhelyen. Színpadra lépett 1908-ban.

Medgyaszai Ilka, színésznő, sz. 1862-ben, Izsákon, Pest m. Színpadra lépett 1877-ben, Fáy János színingazgatónál.

Medgyaszay Adolf, operaénekes, sz. 1825-ben, Pesten, megh. 1895-ben, Bécsben. Atyja Medgyaszay István, a debreceni eredetű, vagyonos bécsi nagykereskedő, udv. tan. és ismert mecenás, anyja a költői lelkű, Keszthelyről való Kisszántói Petheő Kornélia volt. Feleségével, Egedy Klárával és sógornőjével, E. Mária koloratúrénekesnővel, Bécsben, Kolozsvárt, Temesvárt és a nagyobb vidéki színtársulatoknál működött. 1854. dec. 29-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban és a »Mártha« opera Plunkett szerepében, 1855. jan. 11-én pedig »Ernáni«-ban mint Don Sylva mutatkozott be. Később betegsége miatt visszavonult az ügyvédi pályára. Az ő leánya volt Medgyaszay Ilka, unokája pedig Medgyaszay Vilma. (L. o.)

Medgyaszay Evelin, színésznő. (L.: Hegedüs Gyuláné.)

Medgyaszay Ilka, énekesnő, sz. 1851-ben, Pesten. Színpadra lépett 1865. okt.

16-án. 1866-ban Nagyváradon működött Follinusz Jánosnál. Ezidőben a »Fővárosi Lapok« 237-ik száma így ír róla: »Igazán ritka tehetség s kiről általában azt hiszik, hogy Hegedüs né helyét legjobban pótolhatja. Alig egy éve, hogy színpadra lépett s szerencsés adományainál és szorgalmánál fogva máris sok jelét adta nem mindennapi tehetségének«. 1868-ban Aradon működött. 1869. aug. havában a bécsi An der Wien tagja. 1870. ápr. havában a budai Várszínháznál találjuk, Aradi Gerónél. Ő kreálta elsőül Budapesten a »Szép Heléna« címszerepét. (1870. ápr. 30.) [Az első magyar »Szép Heléna« előadása azonban Kasán volt, 1866-ban. L. »Szép Heléna« címszó alatt.] Ugyanez évben a wiedenai színház tagja volt. 1871-ben Debrecenben és Kolozsvárott játszik, 1872-ben ismét Budára szerződött; 1873. téli szezonjára elfogadta a kolozsvári színház meghívását. 1877. jan. havában férjhez ment dr. Stand Kálmán honvédezredorvoshoz. (Megh. Budapesten, 1890. nov. 5-én.) Első férje Csáthy Géza, író. Főbb szerepei: Pierotto (Linda), Boulotte (Kék szakáll), Mátyás (Hunyadi László), Szép Galathea (címszerep), Szép Heléna (címszerep), Gusztika (Plébános szakácsnője), Gabrielle (Párisi élet), stb.

Medgyaszay Ilona, színésznő. (L.: Fehér Károlyné.)

Medgyaszay István, építőművész, sz. 1877. aug. 23-án, Budapesten. Budapesten a Műegyetem, Bécsben az »Akademie der bildenden Künste« mesteriskolájának elvégzése után Párizsban tervezte meg az első vasbetonszerkezetű magyar színházat, a veszprémit (1908.), egy év múlva a sopronit és 1925-ben a nagykanizsait építette fel. Mindhárom színház modern szerkezete, kitűnő akusztikája és fejlett, magyaros ízlése révén feltűnést keltett nemcsak Magyarországon, hanem az európai és amerikai szakirodalomban is. Gölnicbánya, Kézdivásárhely, Csikszereda, Gyöngyös, Nyiregyháza, Besztercebánya (I. díj), Győr (I. díj) városok színházait tervezte meg. A budapesti Nemzeti Színház tervpályázatán I-díjat nyert. Egyik legjelentősebb színháztechnikai eredménye a budapesti M. Kir. Operaház épületének átalakítása volt